

TWEE REALITEITEN

BERICHTDIENST

27 augustus 1954.

Goedenavond vrienden.

Na deze begroeting deelt als naar gewoonte de intelligentie mee dat ook zij niet de wijsheid in pacht hebben, niet alles weten en vergissingen niet zijn uitgesloten, zodat wij dus zelf dienen na te denken en bij verschil van mening ons oordeel kenbaar te maken en gaat dan over tot het onderwerp van de avond en zegt:

De "berichtendienst" brengt alleen maar op het ogenblik overal verwarring en grote spanningen, zonder op te kunnen geven in welke richting dit zich in de naaste tijd zal ontwikkelen. Jaarvoorspellingen die doen we alleen in de tijd die daarvoor in aanmerking komt, zodat we de berichtendienst op het ogenblik buiten beschouwing zullen laten. Vermoedelijk hebben we dan de volgende week voor de berichtendienst wel een paar belangrijke kluifjes, maar dan zal ik de eerste spreker niet zijn. En ik mag dus overgaan naar mijn eigen onderwerp.

TWEE REALITEITEN

De vorige keer is door een vriend voor u behandeld "suggestie" en nu zou ik van die suggestie over willen stappen op een verwant gebied, ik zou met u willen spreken over "twee realiteiten", twee werkelijkheden die volledig naast elkaar liggen en over het algemeen gescheiden worden ervaren, want elk mens leeft niet alleen in de stofwereld, in de wereld dus waar u op het ogenblik zich ook in bevindt, maar leeft voor een gedeelte ook in een andere wereld. Hoe u die wereld wilt noemen is mij onverschillig, noemt u het voor mijn part een droomwereld, maar het is een wereld die veel realiteiten biedt, want zij betekent een werkelijke verandering in uw aard en karakter, en de daar plaatsvindende gebeurtenissen hebben zeker invloed ook op uw gedrag in deze sferen.

Daarom noem ik dit ook een realiteit. En we kunnen dan verder even vaststellen dat ik van mijn kant zal trachten de realiteit aan te tonen, de werkelijkheid van deze tweede wereld, dat ik echter van u niet verwacht dat u dit zonder meer en voetstoots aanneemt. Dat kunt u zelf overwegen en wanneer na rijpe overweging het u te onwaarschijnlijk lijkt, dan kunt u het verwerpen, of de punten die voor u onduidelijk zijn alsnog aan ons voorleggen.

Wanneer ik leef dan heb ik een, wat men noemt gevoelsleven en daarnaast een dagleven, een alledaags leven, een leven vol van allerhande formules, formaliteiten en gewoonten.

Dit gewoontelevetje, dat zult u wel heel goed begrijpen, is iets waar je erg voorzichtig mee moet zijn, want dat gewoontelevetje dat scheidt al heel gauw de gedachte: "in deze sfeer kunnen we nu wel verder gaan" en men beseft niet dat deze sleur in een tweede wereld evenzeer tot uiting komt en daar schadelijk is. U heeft bv. u voorgenomen, ik keur alle gebruik van drank af. Ik neem nu iets wat in deze wereld redelijk te verantwoorden en zelfs normaal is. Maar nu komt u in een tweede wereld. Deze tweede wereld droomt u en in deze droomwereld of uittredingswereld - hoe u het noemen wilt - neemt u wel deel aan een gelag. U zult daarover een verwijt voelen dat u harder tegenover uw medemensen maakt, wanneer ze iets meer gebruiken dan normaal, u zult dus het zelfverwijt projecteren in uw dagelijks leven. U heeft een hele serie wensen en verlangens en u bent niet in staat om deze wensen en verlangens zo maar, zonder meer opzij te schuiven.

U zegt: ik mag dit niet doen en dat is niet fatsoenlijk en dat is niet netjes, en dit is zus en dat is zo. Maar u houdt zich hierbij niet aan zuiver persoonlijke, ethische gronden, u werkt niet vanuit uw eigen bewustzijn, maar vanuit de formule van uw omgeving: "ik ben alleen chic wanneer ik een new-look-rok draag", of misschien is er al weer een new-new-look, ik weet het ook niet, ik ben met damesmode niet op de hoogte. En wanneer ik een ouderwetse rok draag dan ben ik, wanneer hij te lang is ouderwets en niet "bon ton", en wanneer ik een kortere rok zou dragen, dan, nu ja, dan is het eigenlijk ook niet netjes meer. Weet u wat ik bedoel?

Deze wijze van redeneren op de wereld, waarbij dus de voorkeur van uw omgeving en de weg van uw omgeving primair is voor de beoordeling van uw eigen wezen, die kan u veel schade

berokkenen, want: u treedt uit, u droomt, u komt in een andere wereld - ik zal dadelijk trachten te vertellen waarom en hoe - die andere wereld die houdt zich helemaal niet op met die mode, die andere wereld kent heel andere gewaden, heel andere gebruiken, kent andere gebondenheden en vrijheden.

Wanneer nu de waarden uit u persoonlijk worden geboren, dan zult u deze waarden in die wereld volkomen natuurlijk en aangepast aan de waarde van die wereld tot uiting brengen. Wanneer je een goed mens bent in deze wereld, dan ben je het ook in die uittredingstoestand, je blijft jezelf gelijk. Wanneer je een liefde hebt voor de mensheid, dan heb je die ook in het hiernamaals, dan heb je die ook in een uittredingswereld, zelfs in de droombeleving.

Maar wanneer u eigenlijk u lief voordoet en voor uzelf steeds maar beweert dat u zo'n buitengewoon goed mens bent en daarbij afgaat op de normen die uw omgeving stelt zonder dat u ze werkelijk zelf beleeft, dan zult u in die andere wereld u niet aan kunnen passen, want daar gaat u uw eigen werkelijke persoonlijkheid uitleven.

En deze werkelijke persoonlijkheid, mijn vrienden, die drijft u dan tot het stellen van daden die uw innerlijk evenwicht verstoren. Deze daden zijn niet stoffelijk en niet reëel, maar ze brengen als het ware u uit uw evenwicht, uw opvattingen zijn plotseling een klein beetje veranderd en u houdt toch vast aan die gebruiken van deze wereld, van uw werkelijkheid.

En dan moet u op een of andere manier de spanning afreageren. In de meeste gevallen doet u dat door anderen onrechtvaardig aan te vallen, door tegenover anderen buitengewoon prikkelbaar te zijn, door onrechtvaardig of onberedeneerd te zijn in het stellen van uw eigen daden. Daarom juist moeten we met deze twee werkelijkheden, die naast elkaar bestaan wanneer we in de stof leven, rekening houden. Men mag niet het één goed heten en het andere verwerpen, men mag niet in de ene wereld zus en in de andere wereld zo zijn. Gebeurt er wat, dan lijdt u daaronder.

En nu een ogenblikje over de mogelijkheid dat er inderdaad een tweede wereld, een tweede werkelijkheid bestaat. U begrijpt natuurlijk zelf wel dat uw gedachteleven toch ook een werkelijkheidswaarde moet hebben, want zou men zich iets voor kunnen stellen dat helemaal niet bestaat? Nee. U kunt zich bv. niet voorstellen op het ogenblik hoe het leven is op Mars of op Saturnus. Wanneer daar leven zou zijn dan heeft u absoluut geen beeld wat voor mogelijkheden daar zijn, en wanneer u probeert om van het landschap, van de omgeving, van de plantengroei, van eventueel wezens daar, een voorstelling te geven, dan zult u dit moeten doen aan de hand van uw eigen voorstellingsvermogen. Dit houdt dus in dat de reeks denkbeelden - aangenomen zelfs dat u een droom heeft - gebaseerd zijn op reële waarden.

U kunt geen emotie ondergaan die niet in uzelf reeds aanwezig is. Elke emotionele uiting is dus werkelijkheid, maar het is een werkelijkheid die binnen uzelf ligt. Nu slaapt u bv., het kan ook zijn dat u een ogenblikje wegdommelt midden op de dag, op dit moment is het lichaam niet actief, wij zien meer en meer de handelings- en bewustzijnsgraad slinken en wij komen tot de conclusie dat uiteindelijk een droomleven of een fantasie, een voor zich heen mijmeren, zoals men het ook wel eens noemt, de plaats in heeft genomen van realiteit, van werkelijkheid.

Maar is dit wel alleen maar een droom? Wanneer het een droom zou zijn, zou het een voortzetting moeten zijn zonder meer van uw dagelijkse problemen, dan zou het een voortzetting moeten zijn van uw dagelijks denken. Dit is echter niet het geval. Wij zien telkenmale in droombeelden, in belevingen, in een ogenblik van rust, gewaarwordingen en emoties, stille afgezonderdheid ondergaan, optreden elementen die niet behoren tot de alledaagse werkelijkheid van de stofwereld, in niet onmiddellijk contact daarmee kunnen worden gebracht. Wij kunnen wel banden gaan leggen, maar dan moeten wij in de tijd vaak zeer grote sprongen maken. Men realiseert zich over het algemeen niet hoe dwaas dit is. Wanneer een psychiater tegen u zegt: "dat complex wat u nu op dit moment ontwikkelt, waar u 20 - 30 jaar geen last van hebt gehad, is terug te brengen tot een invloed in uw kinderjaren" - laten wij zeggen het zesde jaar, u bent op het ogenblik vijftig - dan klinkt dat vreemd, want er is hier dus schijnbaar een sprong in de tijd gemaakt, er is een onmiddellijk contact gekomen tussen uw vroegere bestaan en uw huidige bestaanscondities.

Dit ligt buiten de aardse werkelijkheid en de stoffelijke mogelijkheden, het beweegt zich als het ware in een andere dimensie, een vierde dimensie. Nu is echter die wereld werkelijk, want zij uit zich en zij doet haar verschijnselen kenbaar worden op deze, uw wereld. Nu treden daarin ook personen op die wij misschien vroeger gekend hebben of soms zelfs niet gekend hebben. Bij nazoeken zal heel vaak blijken dat dergelijke personen ergens bestaan hebben, of ergens zullen bestaan en dat brengt weer met zich mee dat wij dus in deze droom- of

slaaptoestand, in deze werkelijkheid, contacten leggen die niet stoffelijk in de alledaagse wereld gelegd werden of gelegd konden worden.

Zou u het vreemd vinden wanneer ik op grond van het voorgaande tot de conclusie wil komen: deze tweede wereld waarin de mens leeft is een realiteit waarin evenzeer als in de gewone stoffelijke wereld, bepaalde invloeden van buiten mede aanleiding geven tot gedragswijziging, bewustwording etc.? Is er iemand die daar iets tegenin te brengen heeft? Buiten enkele aarzelingen schijnbaar geen protest.

Goed, dan gaan we verder. Wanneer ik nu aanneem dat al deze dingen zo, mag ik zeggen, echt zijn, dan ben ik ook natuurlijk handelend aansprakelijk voor mijn daden die ik stel in deze tweede wereld, ik ben zelfs volledig ervaringsbewust van deze tweede wereld, ook wanneer ik de feitelijke verhoudingen vaak niet meer in mijn waakbewustzijn afgedrukt vind. Alles wat ik daar meemaak, is voor mij net zo echt als misschien een kroketje dat u na afloop gaat eten, of de kop koffie die u in de pauze drinkt. Begrijpt u?

Dit echt zijn brengt met zich mee dat een bewust, een geestelijk bewust mens niet alleen rekening houdt met het gewone gedrag van alle dag, maar ook met datgene wat men in de droom, in de slaap, in een ogenblik van overpeinzing, in de vrij in u opkomende gedachten, aan waarden vindt. Deze mens zegt niet meer: "ik heb alleen maar te maken met deze wereld en daarna komt een hiernamaals", maar deze mens gaat zeggen: ik leef eigenlijk gelijktijdig in deze wereld en een andere, die ik niet verder kan definiëren, waarvan ik aanneem dat dit toch een deel van het hiernamaals vormt. Ik moet dus een overeenstemming trachten te bereiken tussen mijn handelingen, daden en bewustwordingen in mijn gewone leven en mijn daden, handelingen en bewustwordingen in dit andere leven, ik moet dus eenheid zijn in handelen, ik ben als het ware de keten die twee werkelijkheden aan elkaar bindt.

En in het vormen van deze verbinding, ben ikzelf volledig verplicht om elk van deze dingen zijn volledige waarde te geven. U kunt niet zeggen: "wanneer ik hier op aarde nu maar fatsoenlijk ben en wat ik denk dat komt er niet op aan", u kunt niet gaan zeggen: "nu ja, wat de mensen zien dat is natuurlijk, dat moet netjes zijn en de rest, laat dat maar", u weet wel: veeg het vuil maar even onder het kleed, het valt toch niet op. Dat kun je je niet permitteren, want deze tweede werkelijkheid ervaart deze handeling van u, en wel op een wijze waarbij geen beneveling, geen bedekking van feiten mogelijk is. U kunt heel rustig zeggen: "ik houd me niet aan de conventies van deze wereld", daar is helemaal geen bezwaar tegen, mits ze voor uzelf verantwoord zijn en geen enkel ander persoon schade toebrengen, maar wanneer u dat doet, dan moet u zich realiseren dat dit niet alleen maar in deze dagelijkse wereld is en dat u zich daar geestelijk van los kunt maken, dat kunt u niet. U bent geestelijk gebonden aan wat u vandaag de dag aan daden stelt, en u bent in uw daden verbonden aan wat u denkt, ook wanneer u slaapt.

Die twee werkelijkheden zijn niet te scheiden, ze maken samen deel uit van een veel grotere werkelijkheid die in nog veel meer vlakken te verdelen valt. Maar de doorsnee mens die leeft in de stof, kent slechts twee, hooguit drie, van deze vlakken. En wanneer die mens in verdere vlakken wordt ingelijfd, dan gebeurt dit altijd onder controle. Want natuurlijk zijn er in die andere wereld vrienden, die hebben als het ware relaties. En zoals u misschien hier u voor zou kunnen stellen aan het Hof of een reisje naar Zuid Amerika zou kunnen maken, dank zij de medewerking van een vriend, die wel de middelen en wegen kent die u niet kent, zo kunt u in deze tweede werkelijkheid eens een keer naar een hogere sfeer gaan en ook naar een lagere sfeer, u kunt misschien daar actief werken zelfs in lagere of hogere sfeer, daar kunnen we zo niets over zeggen, dit is voor elk persoon wat anders en het ligt aan de verbinding die u daar heeft, maar uw eigen sfeer, uw eigen bewustzijnsvlak dat is altijd gebonden aan uw aardse vlak. En omdat dat zo is, moeten wij niet meer gaan spreken over gedachten die tolvrij zijn, en niet meer spreken over "wat het oog niet ziet dat deert het hart niet".

Misschien onplezierig om dat zo te zeggen, want het is toch wel heel prettig als je jezelf verdraagzaam noemt, wanneer je iemand alleen binnensmonds uitkaffert, nietwaar, terwijl je uiterlijk heel rustig en beleefd blijft. Maar dit is niet genoeg, het kan een begin zijn, maar het moet uiteindelijk gepaard gaan met een geestelijke rust, anders heeft het geen doel en geen waarde.

Nu kunt u beginnen bij het aardse, dat ligt u het gemakkelijkst, u kunt beginnen uw aardse leven in juiste orde te stellen, maar u zult altijd weer merken: geestelijk beleef ik ook wat, ik droom wat, of ik heb plotseling allerhande gevoelens in mij, een zekere drang in mij die ik niet kan verklaren en die strijdig is met wat ik normalerwijze doe en beleef. Dan is het noodzakelijk

dat u nagaat in hoeverre deze drang verantwoord kan zijn, in hoeverre hij waardevol kan zijn voor uw beleving en geestelijke rijping. Verder is er nog iets dat aan deze twee werkelijkheden vastzit, want zoals u hier op aarde vrienden en vriendinnen heeft die op uw gedrag, op uw normale wijze van doen zeer zeker een grote invloed kunnen hebben, zo heeft u die ook in deze andere wereld, in deze andere werkelijkheid. En denkt u nu maar dat het droomvrienden zijn, zoals een Engelsman het in een liedje uitdrukte: a dreamlover "een droomminnaar", een droomvriend, een droomleider. Er zijn duizend woorden daarvoor te vinden natuurlijk, maar deze zijn niet alleen droom. Droom wil zeggen behoren tot een andere werkelijkheid, een werkelijkheid die ook in u bestaat, op beperkt gebied, of buiten u bestaat, volledige realiteit.

Het totaal van de vrienden die u in deze andere, deze droomwereld, laten we het zo maar noemen, tot u trekt, dat zijn de vrienden die u in uw aardse gedrag mede beïnvloeden. Wanneer u een bepaalde tendens heeft om het maar licht te nemen en ook geestelijk zegt: "wat kan het me eigenlijk schelen", dan krijgt u een heel stelletje van die onverschillige vrienden. En in het begin zeggen ze: "nu ja, goed we zullen er rekening mee houden" en "neem het niet zo ernstig, wij zijn gezellig onder elkaar". Dat gezellig onder elkaar dat gaat inderdaad door, maar er komt iets meer bij. Op een gegeven moment dan zou u anders willen en dan, net zoals een vriend soms de dronken man verleidt wanneer hij matig wil zijn, om toch nog weer een borrel te nemen, zo gaan deze vrienden u dan verleiden om het toch maar weer te doen. Dan krijgt u uiteindelijk een obsessie, en niet een obsessie die alleen maar uit een eigen denkbeeld voortkomt, die is misschien nog te genezen, maar een obsederen door een vreemde geest, die een vriend van u is in de andere wereld, maar die langzaam maar zeker uw heer en meester wordt. Dan bent u geketend aan waanbeelden en dromen, dan weet u niet meer wat de werkelijkheid is en u kunt zich eenvoudig niet meer gedragen zoals u zou wensen.

Dat, mijn vrienden, moet voorkomen worden, en dat kunnen we alleen voorkomen, wanneer wij niet stellen onze eigen wereld als de enige realiteit, maar stellen beide werelden als werkelijkheden. Die wereld waarvan ik weet dat ze werkelijk bestaat, waarvan ik weet dat ze feitelijk is, omdat ik er zelf in leef, maar die wereld die voor u misschien maar is een droom. Maar droom of niet, ze heeft realiteit, ze heeft werkelijkheidswaarde en ze kan niet terzijde worden geschoven met een schouderophalen en zeggen: "dat is toch maar een droom" of "dat is toch maar een gedachte". Het is een werkelijkheid, een bittere werkelijkheid vaak, soms ook een zoete werkelijkheid.

En wanneer u daarvan profiteert, dat deze beide werkelijkheden elkaar raken in uw wezen en persoonlijkheid, dan kunt u in de ene sfeer de problemen van de andere sfeer doen oplossen, dan kunt u de fouten in de ene sfeer gemaakt, in de andere sfeer herstellen, dan kunt u uw eigen geestelijk bewustzijn en geestelijke waarde praktisch onbepaald en onbepaald verhogen. Naarmate u n.l. geestelijk uzelf verhoogt, zult u lichamelijk u beter aan kunnen passen aan uw wereld, daardoor een verdere bewustwording aanvaarden en in een geestelijk hogere sfeer gaan verkeren. U kunt verder onbepaald verder gaan, maar alleen wanneer u begrijpt: deze twee werelden die zo schijnbaar helemaal niets met elkaar van doen hebben, die wereld van dromen en gedachten, waar de rest van de wereld niets van merkt zo, en die daden die iedereen bekritiseert en waar iedereen wat over te vertellen heeft, die zijn één grote eenheid, zij behoren tot verschillende levensgebieden, maar zij zijn absoluut, reëel, werkelijk en vast, zo vast als die stoel waar ik hier op zit.

En daarom zou ik u willen zeggen, vrienden, houdt u rekening daarmee, laat u niet verleiden om het met de gedachtewereld dan maar wat minder te nemen. En wanneer u een probleem in de gedachtewereld helemaal niet meer weg kunt krijgen, neem dan stoffelijke maatregelen dat het wel kan. Dan zult u zeer zeker daar de gunstige gevolgen van ervaren, zowel in uw dagelijks leven op aarde als wel in uw dagelijks leven in de sfeer. En uiteindelijk, dat leven in de sfeer gaat nog langer voort dan het aardse leven. U zult dankbaar zijn dat u dit gedaan heeft, u zult werkelijk tevreden zijn dat u die problemen heeft opgelost, ook wanneer die oplossing niet altijd conventioneel was, ook wanneer die oplossing wel eens een keer van u enige offers vraagt. Vrienden, daarmee heb ik mijn onderwerpje behandeld. Ik hoop dat u het belangwekkend genoeg hebt gevonden.

Reactie: Mag ik nog iets vragen?

Antwoord: Jazeker.

Vraag: Kunt u niet een voorbeeld geven van die laatste stelling?

Antwoord: Een voorbeeld geven, ja, ik zal u een voorbeeld geven. Er was een meisje dat op ongeveer haar 19de jaar besloot in het klooster te gaan. In het klooster probeerde ze dus haar geestelijk leven en geestelijke waarde te verhogen. Dit was haar echter onmogelijk door bepaalde lichamelijke ontberingen waar ze niet mee gerekend had, zij keerde in de wereld terug en voldeed daar - tegen alle conventie in, dat mag ik er meteen bijzeggen - aan deze lichamelijke begeerten en verlangens en men zou zeggen: daardoor zou ze geestelijk verloren zijn geweest. Toen het probleem eenmaal opgelost was en in plaats van de onwetende fantasie, de feitelijke werkelijkheid daar tegenover kwam te staan, bleek zij in staat een nieuw wereldlijk leven te aanvaarden, dat zoveel geestelijke waarde met zich meebracht, dat ze verder kwam geestelijk dan al die medezusters die toch ernstig hadden gestreefd naar geestelijke bewustwording, maar die de substantie geestelijk hadden geprojecteerd en daardoor leefden in een wereld met waanbeelden. Zo was het juist deze religieuze zuster dus, die ondanks haar zonde, en zware zonde volgens de opvatting van al degenen die haar kenden, kwam tot een bewustwording, de anderen stonden veel lager.

Nu wil ik u een tweede voorbeeld geven. Er is een mens die de mogelijkheid heeft om rijk te worden. Deze mens heeft die mogelijkheid, wanneer hij daarvoor bepaalde dingen, die hij in zichzelf toch wel voor goed en heilig houdt, tijdelijk opzij zet. Deze mens doet dit, daardoor scheidt hij een conflict tussen zijn bewustzijn en zijn daden. Geestelijk gezien kan hij niet meer verkeren met de groep waarmee hij tot nog toe contact had, hij voelt zich eenzaam en zakt af naar een lagere sfeer. In deze lagere sfeer laat hij zich verleiden tot uitpattingen om dit schuldig gevoel kwijt te raken. Hij wordt hierdoor het slachtoffer van lagere geesten en komt in een gekkenhuis terecht. Beide geciteerde voorbeelden zijn werkelijkheid, zijn dus niet zomaar gefantaseerd of een ogenblik verteld, maar ik heb twee reële voorbeelden genomen, die beide nog niet zo lang geleden plaatsvonden. Heb ik het u nu iets duidelijker kunnen maken?

Reactie: Ja, dank u wel.

Reactie: Mag ik hier ook nog iets over zeggen?

Antwoord: Gaat uw gang.

Vraag: Het is toch bekend in een bepaalde occulte organisatie, waarbij leerlingen verbonden werden met vrienden in de andere wereld door een verhouding van vader-dochter zelfs van man en vrouw, de huwelijksband. Berust dit uitsluitend op fantasie of is hier een basis van werkelijkheid in?

Antwoord: Ik kan natuurlijk niet beoordelen in hoeverre hier een overprikkeling van de fantasie mede een rol in kan spelen. Het beginsel zelf berust echter op de werkelijkheid, het is een mogelijkheid. Ik zou daarbij de opmerking willen maken dat een man - vrouw verhouding echter tussen geest en stof niet mogelijk is. Wanneer dit gebeurt dan is het een niet reëel iets en vaak zeer ongezond, leiden dus tot allerhande onzinnigheden die een stoffelijke overprikkeling betekenen en een geestelijke stilstand en achteruitgang. Er is n.l. in dergelijke gevallen een vervulling nodig, die in deze verhouding niet bereikt kan worden. Dus dat is niet het geval, maar ik weet wel zeer zeker dat de verhoudingen: oudere zuster - jongere zuster, oudere broeder - jongere broeder etc. zeer veel voorkomen in onze wereld en dat deze verhoudingen, ofschoon ze op aarde niet bevestigd waren, veelal haar oorsprong vinden in vroegere omstandigheden en dat deze voortgezet worden, ook wanneer het aardse leven voorbij is. Ik hoop dat het antwoord voldoende is.

Reactie: Ja, dank u, prima.

Spreker: Zijn er nog meer vragen over dit onderwerp?

Vraag: Mag ik u eens vragen, bij uittreden, hoe komt het

Antwoord: Nou dat weet u eigenlijk wel, maar u bedoelt: hoe komt het dat dit zelden tot mijn bewustzijn doordringt?

Reactie: Tot het dagbewustzijn komt het niet zo door.

Antwoord: Het kan tot u doordringen, dat het niet tot u doordringt komt doodeenvoudig door het feit dat u niet in staat bent dit vast te houden, anders dan zou u weten dat de terugkeer tot uw lichaam bv. een zuiver gedachteproces is, waarbij de begeerte om het lichaam wederom te betreden praktisch samenvalt met een volledige oplossing van de geestelijke

persoonlijkheid en het terug projecteren daarvan in het lichaam en zou u ook weten dat het uittredingsproces over het algemeen, enkele gevallen uitgezonderd, maar voor de normale uittreding geldt dit dus wel, betekent een langzaam zich bewust worden van andere mogelijkheden, waarbij de suggestie van reis of tocht te allen tijde blijft bestaan, omdat bij het betreden van bepaalde delen van de andere wereld, hier de wil mede werkzaam is en daarvoor dus de realisatie van verplaatsing ook tevens noodzaak wordt. Voldoende voor u?

Reactie: Jawel, dank u.

Reactie: Mag ik nog iets vragen?

Antwoord: Als het hiermee samenhangt zeer zeker.

Vraag: Het gebeurt soms dat men in een droom een misdaad begaat waartoe men in het gewone leven zich niet in staat zou achten. Is dit gebrek aan zelfkennis?

Antwoord: Ja, dan komt dus hier naar voren een gebrek aan eenheid tussen uw geestelijke persoonlijkheden, ontdaan van de stoffelijke remmingen, en uw stoffelijke persoonlijkheid die iets dergelijks verwerpt als in het eigen ik onmogelijk. U kunt hier dus inderdaad spreken van een gebrek aan zelfkennis, waarbij we ons dan moeten realiseren dat deze misdaad, in andere sfeer bedreven, veelal een teken is voor daden die we zouden willen stellen ook in het waakbewustzijn, maar waarbij dus het onmogelijke tot volvoeren van die handeling in de stof, een geestelijke, vaak veel erger misdaad of misdrijf noodzakelijk maakt, om zo dit verlangen in de eigen persoonlijkheid te compenseren. Voor u duidelijk genoeg, ja?

Reactie: Dank u.

Vraag: Als wij sterven, leven wij dan later alleen in die droomwereld en valt dan dit waakbewustzijn van nu helemaal weg?

Antwoord: Inderdaad, er blijft over een andere vorm van bewustzijn waarbij de beperkingen van het stoffelijk bewustzijn of waakbewustzijn praktisch geheel wegvallen. Wij zien dan ook een veel grotere en onbeperkte bloei van eigen denkvermogen en van eigen aanvullingsvermogen.

Reactie: Maar ik bedoel, lossen die twee in elkaar op of valt het helemaal weg?

Antwoord: Uw stoffelijk denkvermogen valt weg en vergaat tezamen met de cellen die dit denkvermogen bevat hebben. De indrukken echter daarvan, die de geest mee heeft opgevangen, blijven in de geest bestaan, ze bestaan echter ook reeds gedurende het stofleven in deze geest. En het waakbewustzijn kan in veel gevallen wel uit het geestelijk bewustzijn putten, maar moet deze reacties eerst overbrengen via de hersenen. Vandaar dat ik zou willen zeggen: het waakbewustzijn valt inderdaad weg. Dat was nu een vraag, dat mag ik er even bijzeggen misschien - niet om hatelijk te zijn, hoor - maar die was op het kantje af, weet u wel, want zij hangt maar heel erg zijdelings samen met het eigenlijke onderwerp.

Ik geloof dat we op het ogenblik, vrienden, de rest van de vragen die er nog zijn, het best verwijzen naar de "vragenrubriek". De meest brandende kwesties zijn meen ik wel beantwoord. Voor de rest kunt u zich tot de man van de vragenrubriek wenden. Ik geef nu het woord over aan de tweede spreker die een onderwerp naar uw eigen keuze voor u gaat behandelen. Goedenavond.

DE RODE ADAM

Goedenavond vrienden.

Een onderwerp naar uw eigen keuze.

Reactie: Leiding: Vriend, een zeer geruime tijd geleden heeft een van uw collega's een rede uitgesproken en daar heeft hij o.m. even in aangehaald "de rode Adam". Namens een van de aanwezigen zou ik willen verzoeken om te spreken over "de rode Adam".

Antwoord: Ja, de rode Adam, dit is terug te voeren tot magisch-filosofische beschouwingen die de vroeg-Kabbalisten kenden, terwijl deze uitdrukkingen ook in het vroegere Indië bekend waren. Het verheffende woord "Adam" zal ik u eerst vertellen, dan kunnen we later daar eventueel verder op ingaan.

Toen in de beginne de Schepper Zijn schepping tot stand bracht, had Hij de behoefte aan een mens die gelijkwaardig was met Hem. Zo schiep Hij zich een wezen naar Zijn beeld en gelijkenis. Merkt u op overigens, de overeenstemming van deze frasering, deze formule met de Oudtestamentische formule. Wij moeten ons realiseren dus, dat ook de oude Joden in de tijd van Mozes reeds deze beschouwing en wijsheid kenden. Deze nu bouwde Hij uit de gloeiende materie en Hij noemde hem "Adam" oftewel eerstgeborene. Deze Adam echter, was niet de enige in de schepping, want naast hem waren vele geestelijke waarden geschapen die elk voor zich gestalte en persoonlijkheid kregen. Nu zou deze Adam de Scheppende Kracht in de materie moeten vertegenwoordigen en hij zou ook het gehele scheppingsplan, zover dit de materie betrof, voor de Schepper volvoeren.

Echter toen hij zou beginnen om des Scheppers denkbeelden te volbrengen, kwam hij in aanraking met twee krachten. De één was de kracht van het licht en de ander was de kracht van het duister. Deze beiden nu zeiden tot hem: ziet wij zullen u tonen hoe uw werk te vervullen. En het licht zeiden hem: ik geef u een Woord en gij kunt werelden scheppen, echter het duister zei tot hem: zie ik kan uw lusten en verlangens vervullen. Zo gaf de rode Adam toe en het duister deed uit hem geboren worden een gezellin, maar hij wist niet dat hij daarmee zijn eenheid en wezenheid had vergeven, want zie, deze twee die één waren, brachten velen voort die allen één waren met de grote Adam.

Echter de rode Adam die was aarde en vuur, wind en storm, ging teniet in de vele kleine krachten doordat hij zijn lusten had gesteld boven zijn taak. En zo komt het dat de gehele wereld en de gehele kosmos die stoffelijk is, doordeesemd is met zielen die allen zoeken.

Zij zoeken en kunnen niet vinden het grote geheim van het Scheppingswoord dat het Licht eens beloofde aan de rode Adam. En wat er over is gebleven van de rode Adam? Een betrekkelijk, kleine en onvolledige kracht gaat rond door de gehele schepping om deze delen van het eigen ik tot zich te trekken en zo wederom te worden de rode Adam, schepper van de materie die is de eerstgeboren Zoon van God.

Wanneer ik u dit verteld heb, dan zult u dus begrijpen dat hier de rode Adam wordt voorgesteld als een Totale Kracht waarbij de eenheid van al het geschapene tot uiting komt. Echter al deze dingen worden langzaam maar zeker in verschillende gaardheid en soort ondergebracht. Wanneer men nu in staat is te berekenen hoe men behoort bij de rode Adam, bij de werkelijke createur (schepsel; Red.) die door God werd gesteld voor het totaal van de materiële schepping, dan begrijpt men ook hoe men - let wel, om een misvatting te voorkomen daar achter - materie is ook wat u noemt geest en sferen, dat loopt voor het grootste gedeelte nog in de Wet van de materie, zij het dan ook materie van andere dimensionale verhouding en andere gaardheid dan de uwe. Wanneer wij dus zoeken, dan moeten wij vinden de plaats die wij innemen in de rode Adam. Wij kunnen dit o.a. doen langs de weg van de Kabbala, waarbij ons eigen getal aangeeft welke kracht of welke plaats wij hebben in zijn wezen.

Zo vertegenwoordigt het getal 999 zijn positieve kracht of denkvermogen, terwijl het getal 666 vertegenwoordigt zijn negatieve kracht of seksueel vermogen. Ik hoop dat u mij deze term niet kwalijk neemt, maar voortbrengen of seksueel vermogen is toch wel de aanduiding die wij hiervoor moeten geven. Het ene is dus bewustwording en het andere spel van de lusten en zinnen. Wanneer het verhaal waar is, dan zal de rode Adam rond moeten gaan door de wereld, steeds vechtende met het duister dat zich verrijkt met de delen die tot het duister afdwalen totdat hij zichzelf geheel heeft teruggevonden en bevrijd van zijn lusten en lasten, hernieuwd de scheppende taak kan beginnen waarvoor de Schepper hem uiteindelijk bestemde.

Op grond hiervan wordt vaak symbolisch of geestelijk symbolisch voorgesteld het geheel als een strijd tussen twee schaakspelers waarbij de een is een klein wezen, alleen een denkvermogen als het ware, zeer duister, dat zich uit een duizendtal kleine beelden van de grote Speler aan de overkant, heeft gebouwd een groot lichaam en daarmee schaakzetten doet waarbij de schaakstukken evenzeer zijn delen van beide spelers en evenbeelden daarvan.

Nu is de duistere kracht dus in de eerste plaats een denkend vermogen dat richt op de lusten. De Lichtende Kracht is een vermogen dat allereerst richt op bewustwording en verwerving van geestelijke kracht. Nu gaat het verhaal verder dat voor elke handeling die wordt verricht door de rode Adam om tot zichzelf terug te komen, hij zijn tol aan het duister evenzeer moet betalen, zodat zijn voortdurende gang van ontzegging betekent de opbouw en eenwording van het heelal. Ik hoop dat ik u daarmee de rode Adam wat nader heb belicht en u zich een

denkbeeld kunt vormen van de inhoud van deze term en naam. Zijn daarover vragen te stellen? Uitstekend.

De betekenis van de rode Adam is in de eerste plaats deze: al het materiële leeft en daar alles deel heeft uitgemaakt van deze rode Adam en zijn Scheppende Kracht, kan men alles tot hem terugvoeren. Wanneer men de waarde binnen de rode Adam erkent van elk afhankelijk of onafhankelijk deel, kan men door het tijdelijk creëren van de voorwaarden die bij dit deel behoorden, komen tot een aantrekking van al deze machten. Zo is het mogelijk om de rode Adam te bezweren in zijn geheel of in delen. Bezweert men hem in zijn geheel, dan moet men daar rekening mee houden dat bij deze bezwering de magiër zichzelf stelt binnen de ring waarin bezworen wordt, waar hij deel uitmaakt van de geest die haar oproept. Wanneer hij echter een deel oproept - en dit gebeurt meermalen - dan kan gebruik worden gemaakt van de eeuwige strijd tussen Licht en donker, waarbij de rode Adam steeds weer zichzelf tracht te herwinnen om delen van de rode Adam als strijdmiddel tegenover elkander aan te wenden. Wanneer men hierbij bovendien die krachten van ortmus of ortmaat (Ormuzd?) aanneemt, dan kan men grote dingen in de stof en in de materie verwerklijken.

Wanneer dus de term de rode Adam wordt gebruikt, dan zult u moeten begrijpen dat hiermee wordt bedoeld het Beginsel van de dingen oftewel de persoonlijke uiting van de materiële schepping voortgebracht door het Goddelijke. Wanneer men spreekt over de problemen daaruit voortgekomen of over de delen van de grote Adam, bedoelt men hier over het algemeen mee de mensen, maar in feite moest men daar ook mee bedoelen alle levende kracht die de materie schept, voortbrengt of in stand houdt. En wanneer ik daar nog iets aan toe mag voegen, dan gaat volgens de legende het bij de schepping van de rode Adam als volgt: God dacht en uit Zijn Gedachte groeide de rode Adam. De rode Adam is dus een Goddelijke Gedachte die door de voortdurende instandhouding van deze Gedachte in het Goddelijke tot een reële werkelijkheid wordt gemaakt. Het beeld oftewel de vorm, de gedachtevorm van de rode Adam is onvergankelijk tot het moment waarop God hem terugroept. Daarmee verdwijnt echter ook de schepping. Echter de Heer zal niet terugroepen, omdat Hij zich wenst een gezelschap in zijn schepping. Dit is het gehele verhaal. Ik geloof dat het duidelijk en voldoende is. Is daar nog iets aan toe te voegen mijnerzijds of uwerzijds?

Reactie: (vraagsteller) Ik ben zeer wel tevreden.

Antwoord: In dat geval lijkt het mij beter dat u nu gaat pauzeren, dan heeft u misschien wat meer tijd voor de "vragenrubriek". Ik dank u voor uw aandacht en wens u nog verder een zegenrijke avond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden. De "vragenrubriek".

Vraag: Er is gezegd: Elke eigenschap die geuit wordt binnen het Goddelijke moet de mogelijkheid tot het tegendeel met zich meebrengen. Als ik wreedheid stel tegenover mededogen, moeten beide dus in God aanwezig zijn. Mijn verstand kan hier geen speld tussen krijgen, maar mijn gevoel komt verontwaardigd in opstand. Hoe vind ik een oplossing voor deze verwarring? Bovendien, als beide tegenstellingen tot het Goddelijke behoren, waarom gaat ons verlangen dan steeds uit naar het mededogen en wekt wreedheid onze weerzin?

Antwoord: Wel dat komt omdat het Goddelijke het Middelpunt is van alle dingen, dus van God uit is elke ontwikkeling gelijk, onverschillig in welke richting die gaat. Maar wanneer wij zelf eenmaal in het Goddelijke geuit zijn, dan staan we niet in die kern waarin we het volledig evenwicht van de dingen beseffen maar er buiten, we staan dus excentrisch. En wanneer wij excentrisch zijn, dan zijn de waarden voor ons anders dan voor het Goddelijke zelf.

Zo komen wij tot een veroordeling van al hetgeen wat, laten we maar zeggen, niet in onze kraam past, niet past bij hetgeen wij op dit moment nastreven, en op het volgende moment dan verandert die waarde en dan zeggen we misschien: wat we eerst wreedheid genoemd hebben, dat is nu toch eigenlijk wel goed en dat mededogen dat brengt toch weer veel bezwaren met zich mee. Het is n.l. het eigen standpunt. En nu kan ik heel goed begrijpen dat,

als je zo'n vraag stelt, dat je bij jezelf zit te denken: ach, een wrede God, wat moet ik daar nu mee beginnen? Nee, maar God is niet wreed, omdat wij God altijd recht benaderen of ons recht van God verwijderen. Dus God is voor ons altijd het goede, maar wanneer we nu opzij kijken en we zien daar een uiting van het Goddelijke, dan vertekent Hij zich, dan zien we niet dat wat wij wreedheid noemen een normale ontwikkelingsgang is, zoals in de natuur bv., daar is veel wat men wreedheid zou kunnen noemen, toch is dit een normale ontwikkelingsgang in de schepping en heeft een zeer grote waarde voor de bewustwording. Dan zeggen wij: dat is wreedheid, want wij zouden zoiets niet doen en wij zouden zoiets niet willen ondergaan. Kijk, daar komt dus het menselijk standpunt tegenover het Goddelijke te staan.

Wanneer wij echter, mens of geest, ons stellen op dit punt, dan moeten wij altijd voorzichtig zijn, dan moeten wij zeggen: ik persoonlijk moet me nooit bewegen in de richting van de wrede, laat ik dan maar liever de richting van het mededogen ingaan, want alles wat negatief lijkt, dat ligt er verder voor mij vanaf. Maar in het geheel mag ik nooit zeggen: die wreedheid is zonder meer te veroordelen omdat ik niet weet welke waarde zij heeft in het bestel.

Een voorbeeld hier in Nederland. Wanneer de Duitsers hier in Nederland volledig netjes en correct op waren blijven treden, dan had de grote massa daar vrede mee gehad en dan hadden we op het ogenblik keizer Hitler de eerste van Europa gehad, maar aangezien dat niet het geval was, kwam er verzet. Deze wreedheid wekte een positieve waarde d.w.z. het verzet tegen datgene wat men niet juist achtte, uit dat verzet werd geboren een wegdoen van een groot gedeelte van wat het nationaal socialisme bracht - niet van alles - want men heeft n.l. veel van het goede behouden - u mag het dan misschien anders noemen, maar het is dan toch waar - maar het kwaad werd door die wreedheid weggewerkt, terwijl, was die wreedheid er niet geweest en had de bezetter met groot mededogen alle bezette gebieden behandeld, dat kwaad in stand zou zijn gebleven. Men had zich dan niet gerealiseerd dat het zo erg was.

Dat kunt u het beste zien in Duitsland zelf, hoe de meeste mensen er helemaal geen idee van hadden dat er concentratiekampen waren en dat er zoveel erge dingen gebeurden. Natuurlijk zijn ze er mede schuld aan, want ze hebben het systeem en de principes daarin verwerkt, gehandhaafd en die maakten het ook mogelijk dat dergelijke dingen gebeurden. Maar ze wisten dat niet, omdat t.o.v. het volk de goede kant, of het mededogen zoals u het noemt, vaak toch nog wel heel sterk naar voren kwam. Was er een grotere wreedheid geweest, dan had het systeem zich nooit kunnen handhaven.

Hetzelfde in Rusland, daar gaat de zaak ook omver. Waarom? Omdat het systeem zelf te wreed is geweest. Wanneer ze met meer zachtmoedigheid en lankmoedigheid tewerk waren gegaan, dan had men daar heel anders gereageerd en dan was zeer zeker op het ogenblik het Bolsjewisme niet zover verschillend van het revolutionair communisme van het begin. Dus dat is een evolutie die daardoor tot stand wordt gebracht. Ik hoop dat u daarmee begrijpt waarom wreedheid er moet zijn naast mededogen en haat er moet zijn naast liefde etc. Dit zijn allemaal dus waarden die de bewustwording mogelijk maken. En wanneer u dan zegt: ja, ik kan mij die wreedheid niet in het Goddelijke denken, dan moet u maar zo zeggen: voor mij kan het nooit in het Goddelijke liggen, want wend ik mij tot wreedheid of tot haat, dan verwijder ik persoonlijk mij van de Kern van het zijn, dat voor mij het Goddelijke is en dus ook van het volmaakte begrip van het evenwicht van de dingen. En daarom verwerp ik dit als niet goddelijk in mijn ogen, maar ik houd toch wel degelijk in de gaten dat het allemaal uit God is voortgekomen. Nou, ik hoop dat daar zo genoeg mee kan worden genomen.

Reactie: Ik dank u.

Vraag: Zou ik misschien mogen weten waarom mijn vraag aan de eerste spreker net op het kantje af was? Dit is mij niet erg duidelijk, waar mijn vraag toch niet buiten deze twee realiteiten lag.

Antwoord: Nee, maar binnen die twee realiteiten had ook de vraag gelegen: bestaan er vliegende schotels? Dus..... nu ja, dat heeft u toch niet nodig, daar zou ik nog maar geen zorg van maken. Dus het ligt zo: wanneer u een vraag stelt, dan behoort die samen te hangen met het onderwerp zelf. En wanneer wij spreken over twee realiteiten, ja, dan ligt alles daar wel in opgesloten, maar het ging hier precies over de kwestie: hoe sta ik zelf tegenover deze realiteiten en hoe verwerk ik ze? En als zodanig raakt uw vraag wel één van deze realiteiten, maar had geen onmiddellijke betrekking op het onderwerp zelf, was dus het associatief probleem, geboren wel uit de oorspronkelijk behandelde materie, maar niet een probleem dat onmiddellijk in deze materie bevat en besloten lag. Ik hoop dat het nu begrepen wordt.

Reactie: Ja, dank u wel.

Vraag: Indien men bij het uitspreken van een trancetoespraak of bij het bijwonen van een esoterische cursus, moeite heeft zich wakker te houden wat is daarvan dan de oorzaak?

Antwoord: Als ik hier het antwoord van de meesten zou moeten geven, dan zou ik moeten zeggen: nu ja, òf je snapt er niet veel van, òf je hebt te hard gewerkt op zo'n dag. Toch is dat antwoord niet goed, vrienden, al dachten jullie dat nu zo-even, want er is ook nog een andere reden mogelijk. Moet u eens even goed luisteren. Wanneer u op zo'n avond aanwezig bent, dan moet u deze stof verstandelijk verwerken, nietwaar? Maar is het eigenlijk bestemd voor uw verstand? Voor een klein gedeelte, ja, voor het grootste gedeelte, nee.

Het is bestemd voor uw geest. En wanneer u nu zo'n cursus bijwoont, of zo'n avond bijwoont, dan kan het wel eens gebeuren dat die geest, vooral wanneer die geest een beetje vrijer is in het lichaam dan normaal, zegt: ach, bewustzijn schakel je maar een beetje uit, want ik kan het helemaal en volledig bevatten en in mij opnemen, terwijl jij er maar een heel klein deeltje van meeneemt. Dan wordt de geest dus actiever.

Maar die grote activiteit van de geest betekent tevens een verhoging van het waakbewustzijn, pardon, een verhoging van de drempel, bewustzijnsdrempel, ja. Dat betekent dus dat u een beetje zit te slapen of te soezen, te dromen, te mijmeren, omdat het langs u heen schijnt te gaan. En nu is dat helemaal geen excuus om de volgende keer hier allemaal te zitten snurken (gelach) maar het betekent wel dat je je daar niet al te bezorgd over moet maken wanneer het gebeurt, want iemand die werkelijk sensitief is, die kan geestelijk vaak heel wat meer meenemen dat hij lichamelijk zou kunnen verwerken op een avond. En nu zou ik mij in zo'n geval niet al te druk maken daarover en eerder zeggen: wanneer ik later, dus enige weken nadat zo'n avond, zo'n cursusavond, of zo'n seance voorbij is, als ik dan niet bewust me ben en niet in mijn handelen daar de voordelen van vertoon, dan heb ik waarschijnlijk zitten slapen. Maar blijkt nu dat je er een hoop van hebt opgestoken, dat dan maar rustig verder, want dan blijkt dat je in die toestand meer verwerkt en meer leert dan wanneer je helemaal klaar wakker bent. Ik hoop dat die vraag ook voldoende uitvoerig behandeld is.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: In het betoog over de rode Adam zei de spreker dat ieder mens zijn eigen getal moet kennen. Hoe kunnen wij weten welk ons getal is?

Antwoord: In dat geval kunt u zich het beste tot een ervaren Kabbalist wenden, die uit uw naam uw getal berekent, uit uw geboortedatum uw additioneel getal en uit het geheel uw levenswaarde. Dus dan kunt u dat getal inderdaad volledig kennen. Als ik dat hier n.l. doe, dan moet ik een hele handleiding gaan geven en daar is de tijd te kort voor en ik heb bovendien niet de middelen om u dat nu onmiddellijk op te laten schrijven, dat zou erg mooi zijn misschien, maar erg lastig. En dat kunt u elders vinden.

Maar ieder mens en ieder wezen heeft inderdaad zijn getal. Dat komt ook wel uit, nietwaar, wanneer u gewoon met elkaar praat, dan zegt u "spuit elf geeft ook modder". Waarom spuit elf en niet spuit zeven? Omdat u in het getal u iets van het absurde, van het niet in het geheel passende voelt. Wanneer u bepaalde datums hebt of dagen, of getallen die gelukkig voor u zijn, is dat ook niet helemaal toeval, dat ligt met uw geaardheid samen. Als je nu naar een expert gaat, dan zal hij je verder nog vertellen hoe dat met planeetstanden samenhangt en hoe dat wisselen kan en hoe dat samenhangt met de cyclus van je eigen leven. Dat is allemaal erg mooie materie, maar materie die heel veel tijd vraagt en waarbij u eigenlijk, zou u er wat aan willen hebben, met een dictaatcahier klaar zou moeten zitten om alles nu eens netjes te gaan noteren. Dat kunnen we natuurlijk op een openbare avond niet doen, dus daarom hoop ik dat u hier dan tevreden mee wilt zijn.

Vraag: Een van de aanwezigen heeft een visionair beeld gehad en vraagt wat dat zou kunnen betekenen. Zij heeft gezien een langwerpige vierkant blok, goudgeel, wazig, daarop kwam zichtbaar een vijfpuntige ster, die buitengewoon schitterde, zilver en blauwe uitstraling. Wat betekent dit?

Antwoord: Die ster is een teken van bewustwording en naar gelang het licht waarin ze staat heeft ze een eigen beduiding. Wanneer wordt gesproken van zilveren licht, dan vermoed ik dat men hiermee aan wil duiden het veelkleurig wit. Dat is niet zo gemakkelijk te vertalen in voor u gewone woorden, maar dat is inwit en het heeft toch vele kleuren in zich. Wanneer daarin dan blauw naar voren komt, dan zouden we kunnen zeggen dat het dus een rustgevende en

tevens bewustzijn vergrotende invloed heeft. Dan, een langwerpige vierkant heb ik natuurlijk nog nooit gezien (vrolijkheid) maar ik neem aan dat hier sprake is van wat de heraldiek een baar noemt, dus een baarvorm. En wanneer het een gouden baarvorm is dan duidt dit aan dat een bewustzijnsgraad wordt bereikt, of wordt verwacht, waarin een geestelijke vrijheid reeds beleefd kan worden. Het is dus een toestand van verheffing en naar gelang de plaatsing van de ster op deze baar of lichtelijk daarboven, kan van een onmiddellijke associatie tussen deze twee begrippen of van een apart persoonlijke en apart daarnaast staande, door de geest geleide ontwikkeling worden gesproken. Ik hoop dat het voldoende is.

Vraag: Moeten wij elke droom als een uittreding beschouwen?

Antwoord: Het lijkt mij niet erg verstandig, want als u naar een heerlijke sensatiefilm bent geweest en u droomt dat de een of andere vampier u achterna zit en het zou een werkelijk beleven zijn, een uittreding, dan zou dat wel een heel lage sfeer moeten betekenen. Dus doe dat nu maar niet, maar houdt u wel in de gaten: elke droom is een deel van uw persoonlijk leven. En wanneer u droomt aan de hand van een boek dat u heeft gelezen of wat anders wat u heeft gezien of meegemaakt, dat deze droom een uiting geeft aan uw persoonlijk ervaren. En nu moet u niet zeggen: "ik ben alleen maar de "ik" in die droom", nee, alle handelingen en invloeden die daarin optreden hebben ook een deeltje van mij en wat ik daar dus speciaal tot uiting heb gebracht - ook wanneer het door andere figuren wordt gezegd of gebracht - dat betekent een bepaald deel van mijn eigen persoonlijkheid.

Is het een werkelijke uittreding, dan zult u zich daar heus wel van bewust worden, misschien niet de eerste keren, omdat het dan een vaag beeld is, maar dan krijgt u de repetitie, de herhaling dus en de voortzetting van de droom. Dan krijgt u ook in die droom contacten die voortdurend optreden en volledig onafhankelijk van uw eigen persoonlijkheid werken.

Dus u moet niet denken dat, als je uittreedt, dat het maar eens één keer gebeurt, het is net als met lopen: je valt heel vaak op je achterwerk voordat je het goed kunt, en je weet soms in het begin niet eens waar je linkerbeen heengaat wanneer je rechter toevallig net op de grond staat. Maar wanneer je het eenmaal geleerd hebt, dan zul je nooit meer gaan kruipen, dan blijf je lopen. En zo gaat het daar ook mee. Wanneer u begint met uittredingen, dan komt daar een continuïteit in, een voortdurend en in deze voortdurend leert u op den duur zeer goed het verschil onderscheiden, dan weet u heus wel wat een uittreding was en wat een droom was.

Behandelt u dus veiligheidshalve voorlopig maar alles als droom en probeert u niet teveel uzelf of die droom te analyseren, maar onthoudt u alleen, alle handelingen en daden, gesteld in die droom, werden gesteld zoals u ze zelf zou stellen. Ga daar vanuit en dan kom je vanzelf tot de ontdekking dat je een hoop lelijke kantjes hebt waar je eigenlijk beter voor uit kunt kijken en dat je toch ook wel meer goeds in je had dan zo oppervlakkig door jezelf werd gedacht.

Ja, je burens denken vaak dat je beter bent dan dat je zelf denkt dat je bent. Weet u hoe dat komt? U ziet uzelf zoals u bent, maar u hangt er een mantel van de liefde overheen. En de burens die zien uw pakje of uw japonnetje en het gezicht dat u trekt, maar die zien niet de werkelijke mens. Vandaar dat de burens je vaak heel anders waarderen dan je jezelf waardeert. En overschat u zichzelf dan is dat meestal een zelfbedrog waar u zich uiteindelijk wel van bewust bent, want dan redeneert u met uzelf om uzelf te bewijzen dat u toch wel goed bent. En zodra je dat moet doen, jezelf gaan overtuigen dat je toch zo kwaad nog niet bent, dan mankeert er wel wat aan. Maar dat hoort niet bij mijn vraag. Ik hoop dat de vraag ook ondertussen goed beantwoord is.

Vraag: Gaat uittreden altijd gepaard met dromen?

Antwoord: Nee, in de meeste gevallen brengt een uittreding een kleine droom met zich mee ofwel een droomloosheid. En dat is begrijpelijk, want de bewustwording ligt op een heel ander vlak. Komt er dan toch een droom door, dan zal die vooral in het begin een symbolendroom zijn, dus dat visionaire beeld wat nu daarnet bv. werd behandeld. Dergelijke dromen krijgt u dan eerder dan dat u werkelijk verhalende dromen krijgt, waarin u dus werkelijk een beleving hebt. Wel kan daaruit overblijven soms een gevoel van angst of een gevoel van geluk. U kunt uit een uittredingsdroom wakker worden helemaal uitgeput en soms ook met een buitengewoon grote vitaliteit, dus dat wel. Maar om nu te zeggen "dromen" nee, grote dromen vloeien daar niet uit voort. Ik hoop dat het genoeg is zo.

Vraag: Kunt u ons verklaren hoe de gang van zaken was bij het voorval in het paleis

van Belsazar koning van Babylon, waarbij de woorden; "Mene, mene tekel, upharsin" op de muur verschenen?

Antwoord: Ja, nu denken ze allemaal dat die er werkelijk op waren geschreven, hè, maar dat is niet waar. Kijk eens, die oude paleizen die waren versierd met muurschilderingen waarin ontzettend veel beeldschrift verwerkt was. En nu was de muur vochtig, door dat vocht werd een deel van dat schilderwerk aangetast en daardoor veranderde de betekenis van bestaande woorden in woorden die vertaald zouden kunnen worden als de bekende dat betekent: "gewogen en te licht bevonden". Dus zo heeft zich dat afgespeeld. Maar het plotseling zich realiseren daarvan door eenvoudige en bijgelovige mensen bovendien nog, dat heeft natuurlijk een reusachtige ontsteltenis en schrik ten gevolge gehad, en toen de rest daar bovendien nog bijkwam begrijpt u wel dat het een hele grote gebeurtenis werd.

Dat is nu precies hetzelfde - ik weet niet of u het wel eens hebt meegemaakt - er staat iemand te kijken over de brugleuning in het water, daar heeft hij net een baarsje gezien, het spartelde even en maakte een kringetje. En nu staat hij te kijken en nu komt er een ander bij en nog een ander bij en op het laatst hebben er vijf kinderen in het water gelegen en voordat de mensen thuis zijn is er nog een moedige redder gekomen, die heeft ze er allemaal uitgehaald en die is er zelf bij verdronken. Zo gaat het met al die verhalen, ieder doet er het zijne bij en wanneer het dan uiteindelijk geboekstaafd wordt dan kiest men vaak de fraaiste versie die niet al te zeer aan de werkelijkheid geweld aan doet. Dat is in dit geval dus ook.

"Een onzichtbare hand schreef" stond er eerst, en toen maakten ze er al heel gauw van "een hand verscheen uit het niet en schreef". Ziet u. Het zijn maar kleine dingetjes maar het verandert zoveel van de werkelijke betekenis en het werkelijk gebeuren. Enfin, u heeft nu gehoord hoe het volgens mij is en ik ben in die mening niet alleen. Dus, aan onze kant zijn we het er zo langzamerhand wel aardig over eens. Maar als u het niet wilt aannemen, dan kan ik er ook niets aan doen, maar geloof u maar dat het, zover als we na kunnen gaan, dat het zo gebeurd is.

Vraag: Boven het Deense eiland Seeland werden dinsdag tweemaal vliegtuigen van onbekende nationaliteit gehoord, men zag evenwel niets. Later werd een klein geschrift in een vreemde taal gevonden, dat op 4 hoeken het teken van een drietand vertoont. Plaatselijke militaire autoriteiten konden het stuk niet vertalen, het wordt nu door deskundigen in Kopenhagen onderzocht.

Antwoord: Nou, dan zou ik maar wachten tot ze met het onderzoek klaar zijn. (gelach). Ik ben daar niet van op de hoogte, wel weet ik dat het verschijnsel van vliegtuigen die niet gezien werden niet zo gek is, omdat de Russen uiteindelijk heel wat proefnemingen doen en zelfs nog proefnemingen van het oude gebied van Peenemünde uit doen. Dus het is niet zo gek dat er zo nu en dan eens een onbekend voertuig door de lucht fladdert. Maar waar dat geschriftje vandaan komt dat kan ik u helaas niet zeggen, want ik weet er niets van. Als ik er van zou weten dan zou ik het u heus wel vertellen.

Vraag: Ontstaan werkelijk kanker en tbc door het gebruik van thee? Leiding: dat rijmt.

Antwoord: Nou, dat rijmt dat antwoord en dat antwoord rijmt op "nee". Thee is op zichzelf een ietwat eigenaardige stof, die alleen en in grote hoeveelheden gebruikt o.a. op de thyroidea (schildklier; Red.) een slechte invloed heeft. Maar wanneer men nu eenmaal, zoals de samenleving van de moderne mens ook meestal heeft, gewend is om koffie of thee te gebruiken, dan moet u altijd onthouden dat thee een gunstig tegenwicht geeft tegen de stimulans van de koffie, dus die twee giften die vullen elkaar eigenlijk een beetje aan en maken daardoor een normaal ouder worden en een hoge leeftijd bereiken in goede gezondheid mogelijk.

Kanker kan niet worden veroorzaakt door het gebruik van thee zonder meer, dat kan alleen wanneer door het gebruik van een of ander middel een zodanig vernauwende werking op bv. huidporiën en op cellen in het lichaam zelf, dat hierdoor een zuurstofgebrek ontstaat. Dat is n.l. in hoofdzaak verantwoordelijk voor de varianten die kanker veroorzaken. Verandering in de stofwisseling waarbij de inwendige vochten ook sterk veranderen in geaardheid.

Wat tbc betreft, nou, ik geloof niet dat je van een kopje thee tbc zult krijgen, wat dat betreft is melk eerder aansprakelijk vaak en was het vooral in het verleden vaak aansprakelijk daarvoor. Het is een kwestie van een bacillaire aandoening, waarbij dus bacillen en coccen (bolvormige bacteriën; Red.) het weefsel aanvallen en waarbij de mens niet voldoende veerkracht heeft om zich te verzetten. Dit kan echter uit de meest verschillende omstandigheden voortvloeien, dus o.a. uit erfelijkheid, uit overmatig drankmisbruik, uit een teveel buiten de frisse lucht leven,

dus ook weer een zeker zuurstofgebrek, uit een te geborgen leven, dus waarbij men teveel eigenlijk in beslotenheid blijft en geen afwisseling heeft, het kan voorkomen door het misbruiken van het eigen lichaam etc.

U ziet dus thee, och, die thee die komt er wel bij, maar dat is maar zo'n heel klein oorzaakje op de zo en zoveelste plaats dat, dat zouden we eigenlijk teveel vlijen wanneer we dat nu de oorzaak noemden van dat alles. Wanneer vraagsteller het anders zou formuleren en zeggen: is het regelmatig misbruik van allerhande genotmiddelen, stimulerende middelen, en van niet volledig natuurlijk voedsel van de laatste tijd, oorzakelijk voor het toenemen van deze beide ziekten, dan zou ik "ja" moeten zeggen, maar wil men dat op de thee alleen terugbrengen, dan spijt het mij, dan kan ik het daar persoonlijk niet mee eens zijn en ik krijg hier ook al van mijn vrienden de bevestiging dat zij evenzeer dit betrekkelijk onbelangrijk achten, behalve dan het eerste door mij genoemde geval, waarbij de stimulans van de thee wordt gebruikt om de stimulans van de koffie te vervangen, zodat de stimulerende werking blijft bestaan zonder dat een te grote weefselvergiftiging veroorzaakt wordt. Nou, ik hoop dat het een voldoende antwoord is.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Kunt u ons vertellen wat de oorzaak is van het verongelukken van de "Willem Bontekoe"?

Antwoord: Dit antwoord zou ik kunnen geven en is door een collega van mij in besloten kring inderdaad gegeven. Ik geef er echter de voorkeur aan dit hier niet in het openbaar te behandelen. Ik hoop dat dit voor u voldoende kan zijn. Ik wil hier n.l. in geen geval beweegredenen naar voren schuiven die misschien beter ontkend zouden worden in het openbaar.

Vraag: Leiding zegt twee foto's hier te hebben van mediamiek ontvangen tekeningen en vraagt het oordeel hierover.

Antwoord: Och u bedoelt hier twee foto's waarvan de één de moeder van de wereld aangeeft waarbij het hart tweemaal gereproduceerd is, nietwaar?

Reactie: Juist.

Antwoord: En in deze reproductie komt tot uiting de kern van het zijn en het innerlijke van de offergedachte die tot uiting wordt gebracht en daardoor bevrijding geeft. Tevens uitgebeeld in bloemen die opzij uitspruiten als blanke lelies in het duister zou ik haast willen zeggen.

Ja, dat andere geval dat weet ik niet precies. Ik zeg nogmaals het is erg moeilijk om dat helemaal zuiver te geven. Hier heeft u er weer eentje, vraagt u in de volgende "vragenrubriek" dan maar eens over de andere.

Vraag: Ik las in een boek van Franse magnetiseurs, waarin een van die magnetiseurs vertelde dat hij kans zag om kanker te genezen door de patiënt peterselie te laten eten.

Antwoord: Alle respect, want ik zou er geen kans voor zien. Wel is bekend dat men de verschijnselen van kanker en vooral het pijnproces voor een groot deel kan verminderen, onbehagen dus, door netels bv. te geven of netelthee, en peterselie valt ook enigszins in die richting, ik geloof verre verwant is, dus het kan zijn dat het inderdaad een verzachtende en milde werking heeft, maar genezen, het spijt mij wel, wil er niet bij mij in.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Is penicilline een goed geneesmiddel. Ik heb wel eens gehoord dat het andere schadelijke uitwerkingen had.

Antwoord: Ja, penicilline is wel een goed geneesmiddel, als men er maar niet teveel van gebruikt. Maar penicilline heeft één nadeel, het is ongeveer hetzelfde als een ramp voor de wereld in de microbenwereld. Ten eerste tast het dus alle microben aan ook diegene die de mens nodig heeft bv. voor het spijsverteringsproces. En dat betekent dus, als je wat teveel neemt, dat je op een gegeven ogenblik voor het feit staat dat je je voedsel niet goed meer kunt verwerken. En ten tweede is het zo, dat, als die rampspoed daar ineens door dat bloed heen komt, er onder de microben eens een paar handige jongens zijn die zeggen: "nou, eerst eens kijken wat het is: we maken tegen dit geheime wapen ook weer een geheim wapen" en dan loop je misschien met minder microben in je lijf maar met een paar daarbij die heel wat meer mans zijn. En als er dan de volgende week weer penicilline komt dan zeggen ze: jongens, laat ons eens lekker gaan souperen, want ze hebben weer soep gekookt voor ons.

En dan nog iets anders. Penicilline bevat enkele substanties die stimulerend werken op bepaalde afscheidingen, klierafscheiding in de mens, thyroideklieren (schildklier en bijschildklier: Red.) in hoofdzaak. En daardoor kan een mens als resultaat van overmatige klierafscheiding, vergiftigingsverschijnselen gaan vertonen, maar dat is voor ieder mens anders en dat moet dus eerst eens worden vastgesteld. U kunt er ook iets van krijgen dat een beetje op gordelroos, netelroos lijkt, u weet wel zo heerlijk blaasjes en bubbeltjes waar je niet aan mag krabben en waar je toch eigenlijk zo graag aan zou willen krabben. Nu ja, en dat is dan een niet ernstig verschijnsel, maar het is toch ook niet prettig en bewijst ook al weer dat dus bepaalde vaten sterk worden geïrriteerd door afscheidingen die ontstaan naar aanleiding van een injectie. Dus de beste raad die ik u kan geven is: wees er voorzichtig mee.

Nou, en dat is dan wel voldoende geloof ik zo, hè? Nou, wie volgt? Nu, als er geen mens meer komt, dan ben ik tevreden en dan zou ik nog even graag een ogenblik het woord willen geven aan een collega van mij vóór "Het Schone Woord" komt. Ik hoop dat het u met de tijd niet teveel bezwaart, het kan nog wel even denk ik. Dus ik dank u voor de aandacht en tot de volgende keer.

DE ORDE EN HAAR WERKZAAMHEDEN

Goedenavond vrienden.

Het is mij een waar genoegen dat ik nog even de gelegenheid heb op deze avond het woord tot u te richten. Ik zou n.l. een ogenblik willen spreken over onze Orde en haar werkzaamheden. Onze Orde begint op het ogenblik zoals u weet, ook in Nederland, met het vormen van enkele studiekringen. Wij hebben verder onze inspiratieve werking tijdelijk stop gezet in dit gedeelte van Europa, omdat voorlopig door ons voldoende geïnspireerde stof werd geproduceerd. U zult zich afvragen: wat is het doel van uw Orde, wanneer zij op deze wijze langzaam maar zeker de plaats in schijnt te willen nemen van een scholing.

Wij willen graag voor u en voor iedereen die geestelijk in staat is en ook de wil heeft om de verdraagzaamheid te maken tot een kernpunt van zijn eigen bestaan, de mogelijkheid openen om zelf geestelijk te beleven en uiteindelijk geestelijk contact op te nemen, zodat wij meerdere kanalen voor inspiratie en eventueel voor spreken ter beschikking krijgen. Wij kunnen dit echter niet doen voordat de eventueel latere instrumenten of helpers, eerst zelf een geestelijke bewustwordingsgang hebben doorgemaakt, waardoor zij op de hoogte zijn van ons streven en denken. Wij schuiven te allen tijde verdraagzaamheid op de voorgrond.

Het is echter noodzakelijk dat u weet hoe deze verdraagzaamheid en deze naastenliefde als een werkzame kracht in het leven kunnen worden ingeschakeld. Het is verder noodzakelijk dat men dan ook zich realiseert dat men uit eigen vermogen en kracht, zeer veel geestelijk zowel als stoffelijk presteren kan. Om dit nu tot stand te brengen hebben wij dan dit besluit genomen. Verder hebben wij nog enige andere besluiten genomen en dat is o.a. het bespreken van meer actuele problemen. Eén van deze problemen zou wel eerder aan de orde zijn gekomen, maar werd door omstandigheden alsnog uitgesteld. Zo stellen wij ons voor, voor u bepaalde, op het ogenblik zeer actuele geestelijke en stoffelijke problemen in het openbaar nader toe te gaan lichten. Wij zullen daarbij echter niet in staat zijn, gezien het grote verschil in niveau tussen de aanwezigen vaak, daar zo diep op door te gaan dat wij de volledige uiterste beweegredenen die aan dit alles ten grondslag liggen, naar voren kunnen brengen.

U moet dus de zaak zo zien, dat wanneer wij beginnen om een cursus te geven in deze grote zaal, zoals deze winter weer zal gebeuren, dat wij deze cursus geven als een soort vooropleiding. Degenen die op deze materie verder door willen gaan, die kunnen dat niet doen in een dergelijk groot gezelschap, maar wel in een gezelschap dat qua geestelijke bestreving plus begripsvermogen betrekkelijk homogeen is.

Wij hopen nu in de komende winter dan ook, zowel voor degenen die verder willen gaan in kleinere, als voor de anderen die voorlopig eerst in deze gedachtewerelden in willen werken in deze grote kring, verder te kunnen leiden t.o.v. de wereld, de wereld hiernamaals en de verdraagzaamheid. Wij zullen u in deze tijd buitengewoon veel kracht kunnen geven, wanneer u zichzelf daarvoor openstelt. Ik moet u er echter opmerkzaam op maken dat dit alleen mogelijk is wanneer u zelf, althans gedurende de bijeenkomst, vrij bent van bijgedachten en

bijbedoelingen. Wanneer u zich bezighoudt met een roddelpraatje in de pauze, zozeer het mij spijt, maar scheidt u voor uzelf de onmogelijkheid om volledig deel te hebben aan de krachten die wij ter beschikking kunnen stellen. Wij zullen verder zeer zeker trachten om u zo goed mogelijk te dienen en ook dit is noodzakelijk, wij zullen trachten om u te helpen. Wij verwachten echter dat u op uw beurt elke kracht en elke steun van ons ontvangen, aan een ander schepsel deelachtig zult laten worden op het moment dat u daartoe in staat bent.

En nu een klein moment waarbij ik u wil spreken over onze Orde en dat is dan meer in de zin van de secretaris die enkele notulen voorleest. Onze Orde met sympathisanten, werkelijke en ook in de geest actieve leden, heeft op het ogenblik het aantal van vijf miljoen ruimschoots overschreden, daarvan zijn actieve stoffelijke leden ongeveer honderdvijftigduizend, sympathisanten ongeveer anderhalf miljoen. Wij hebben naast de bestaande vier grote centra, thans drie andere centra geopend en hebben verder in associatie met andere groepen, werkzaamheden ter hand genomen in het geheel in zeventien verschillende landen.

Zoals ik u reeds gezegd heb is, vooral voor het Westen, onze inspiratieve werking sterk verminderd. Wij hopen echter desondanks te gelegener tijd u voor te kunnen leggen in verschillende landen en dus ook in verschillende talen, bepaalde gegevens, boekwerken etc. die o.i. noodzakelijk zijn maar tot nog toe niet tot stand kwamen. Verder zijn wij van plan om in plaats van de inlichtingen- of berichtendienst die te sensationeel was, het maandelijks overzicht te stellen, zoals reeds gezegd. Dit maandoverzicht echter zal zich in hoofdzaak baseren op de geestelijke tendensen in de wereld, daarbij alleen die feiten noemende die daarvoor belangrijk zijn. Wat geestelijk niet belangrijk is, wordt dus verder niet meer genoemd of geciteerd. Wij hebben dit in alle landen gelijktijdig ingesteld.

Eh... ik kan u dan verder mededelen, en met een zeer grote vreugde, dat wij genade hebben gevonden in de ogen van een hogere groep en orde, die ons als volwaardige broederschap heeft opgenomen, waardoor wij sedert enkele dagen in staat zijn een beroep te doen op hogere Geest en hogere Kracht als tot nog toe mogelijk was. Daarmee heb ik mijn korte verhaal en betoog beëindigd. Zijn er bepaalde feiten die u omtrent de Orde nog wenst te weten, dan wil ik die beantwoorden.

Vraag: Ja, ik wilde u wat vragen, broeder, dat is n.l. dit: u zegt er zouden meer centra komen voor de kennis te verbreiden van hetgeen wat wij wensen. Nu heb ik kortgeleden iemand gesproken, dat is een trancemedium en die heeft contact gekregen met onze vriend Henri in Rotterdam. Is dat mogelijk?

Antwoord: Dat is inderdaad mogelijk. Ik moet hierbij opmerken dat wij in Nederland althans, het hoofdkwartier van de Orde voorlopig hier gevestigd hebben en wel omdat wij van hieruit als Orde in de wereld het sterkste bestaan. Onze sprekers zullen echter bij andere groepen en genootschappen ook zeker op de voorgrond kunnen treden, naar gelang de sfeer van de groep en het beschikbaar medium, bepaalde persoonlijkheden. Ik mag daarbij opmerken dat het door mij gesprokene over meerdere centra zich in hoofdzaak betreft op landen die grotendeels buiten Europa liggen. Dat verder zoals u heeft gehoord in 17 landen op het ogenblik onze eigen groepen, in sommige gevallen groter, andere kleiner aanwezig zijn en langs spirituele weg opbouwend trachten te werken. Is dat voldoende voor u?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Mag ik u een vraag stellen? Hoe gaat het dan op die studiegroepen zoals u daar zei? Worden die uwerzijds aangewezen, of kan daar iedereen die daar iets voor voelt, bij tegenwoordig zijn?

Antwoord: Iedereen die daar wat voor voelt kan zich daarvoor melden en dus inderdaad in het begin ook daarbij tegenwoordig zijn. Wanneer het noodzakelijk is zal onzerzijds een selectie worden gemaakt, wij zullen dan in de groep zelf trachten een grootst gemiddelde te bepalen en de gehele groep aan de hand daarvan te leiden. Deze groepen mogen echter niet groot zijn, zodat ze qua aantal zeer beperkt moeten blijven. Gegevens daarover zijn echter reeds in uw bestuur verstrekt. U kunt zich tot het bestuur wenden om deze gegevens nader te vernemen. Voldoende voor u?

Reactie: Ja, dank u zeer.

Spreker: Ik dank u dat u mij hebt willen aanhoren, vrienden. Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

"Het Schone Woord". Laten wij zeggen een vijftal woorden die tot een eindthese te verwerken zijn.

Reactie: Stil zijn - Zelfvertrouwen - Openbaring - Mededogen - Wijsgerig.

Antwoord: Wie wijsgerig, zonder mededogen, in stilte zichzelf beschouwt, ziet de openbaring niet slechts van zichzelf maar van het Al. Is dat voor u acceptabel?

Reactie: Ja.

'k Ken mededogen voor de wereld
Maar voor mijzelve ken ik niet,
Want ziet,
Wanneer 'k mijzelve mededogen betuig
En geef,
Waarvoor ik werkelijk leef.
Wijsgerig wil ik mij beschouwen
In wijsheid niet slechts van mijzelf.
Ik zoek en zoek en daal tot in de diepste
Diepten om waarheid, wijsheid te vinden.
En met velen, gelijkgezinden
Heb ik gezocht,
Tot ik eindelijk vermocht
De begeerte tot wijsheid
Tot wijsheid te maken
En zo, langzaam de kern
Van het zijn te genaken
Die in mijzelve ligt.
Wat wonder der liefde
Werd mij daar geopenbaard.
Verstomd heb ik lange tijd gestaard
Naar lichtende velden,
Haar wondere luchten,
Geluisterd naar melodieuze geruchten,
Gedacht aan een wereld, zo wonderschoon,
Dat ik niet kon beseffen
Dat zij in mijzelve gevonden had
Een vaste woon.
Ik heb met vertrouwen gezocht naar de Kracht
Die in deze nieuwe wereld regeert.
Maar, o wonder, ik werd bij 't zoeken
Naar het kernpunt
Door deze wereld uit 't zelve geweerd.
Toen heb ik gezocht in 't vaste vertrouwen
Dat ergens een Kracht is die alles geleidt
Buiten mijzelve, deel van einder,
Gevraagd aan de Krachten der Oneindigheid:
Zeg mij dan, Gij die Zelfen zijt
En in Uzelven zijn bekend,
Wat is de waarheid van mijn zijn?
Een echo antwoordt mij:
Niet rein zijt gij, niet rein.
Gij, geest met al uw wonderstreven,
Uw zoeken naar de grootste Kracht,
Hebt door mededogen,
Door het "ik" bewogen
Menige daad tot stand gebracht

Die slecht was in uw eigen ogen.
Genees uw ziel van 't zachte strelen
Van 't eigen ik,
Dan zult gij vinden de waarheid
En de nieuwe kracht,
Dan weet ge wat u eens tot aanzijn bracht,
Dan kunt gij vinden de ware grootheid
Van Lichtende Schoonheid:
God die in u woont.
Nu ziet gij slechts een deel van Zijn Licht,
Dat Hij in 't eigen Wezen toont.
Wilt gaan over landen
En zeeën en velden
Die liggen rond de kern van het eigen bestaan.
Welaan, dan zult ge uzelve regerend
Biddend tot uw Schepper moeten gaan.
Dan zult ge vinden
Hoe Zijn Liefde geeft u
't Allergrootste Licht.
Dan weet ge welke weg te gaan nu,
Dan aanvaardt ge de zware
En kostbare plicht.
Dan wordt ge tot standaard
Die heft 'r de kruisvaan
Tussen een wereld
En het Hemelse Heir,
Dan daalt in u de Liefde des Scheppers
De Christusgeest
Zacht en onzichtbaar neer.
Dan wordt er u wijsbegeert' tot weten,
Een weten dat niet meer
In woorden bestaat
Maar in een ziel
Welker kern tot de Vader
In volledig bewust
Voortdurend steeds gaat.
Dan zegenen uw handen,
Dan spreken uw woorden
Tot de wereld van stof
En van geest tegelijk.
Dan zijt gij, arm
Zonder eigen bezitter,
In uw God zo onmetelijk rijk.
En dan wordt ge vaak
Tot mededogen bewogen
Door der mensen leed,
Maar zult voor uzelf
Niet meer aanvaarden die kracht
En zijn sterk, hard en wreed.
Want gij brengt het offer
En gij geeft de krachten,
Gij leidt er 'n ander
Tot de Eeuwigheid,
Omdat ge gewonnen hebt
't Grootste der tijden
De eeuwige innerlijke
Geestelijke strijd.
Dan vindt ge wel waarheid,
Een lichtend heden
Dat voortstrekt zich

Zonder grens of duur.
Dan kunt gij in de waarheid treden
Die leeft in u,
Reeds in dit uur.

Ik dank u voor uw aandacht. Ik wens u een goedenavond, een zegenrijke huisgang en goede nachtrust.